

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116224205
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1116224205.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Ľubice Brouškovvej, v právnej veci žalobcu: ETP Management budov, s.r.o., Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 970 707, práv. zast.: MALICH, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, 811 08 Bratislava, IČO: 47 256 991, proti žalovanému: JUDr. Bohumír Bláha, Hurbanovo nám. 5, 811 03 Bratislava, správca úpadcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX, XXX XX F., o určení pohľadávky proti podstate, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 9Cbi/28/2016-86 zo dňa 18.04.2019, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 9Cbi/28/2016-86 zo dňa 18.4.2019 m e n í v napadnutom II. a III. výroku tak, že pohľadávka žalobcu vo výške 509,46 Eur, uplatnená v konkurznom konaní úpadcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XXX, XXX XX F. G., vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-2K/4/2015, je pohľadávkou proti všeobecnej podstate, v poradí podľa § 87 ods. 2 písm. e) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov a bude uspokojená zo všeobecnej podstaty úpadcu.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie, s poukazom na ust. § 32 ods. 1, 3, 9, § 87 ods. 2 písm. e), § 87 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), § 6 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „Zobytoch“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca, ako veriteľ úpadcu (správca bytového domu úpadcu), domáhal určenia pohľadávky proti podstate neuznanej („popretej“) správcom. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že sa nestotožnil s relevanciou skutkových a právnych tvrdení žalobcu, že správcom neuznaná pohľadávka, ktorú si žalobca prihlásil titulom neuhradených zálohových platieb za byt žalobcu a nebytové priestory NP1 a NP2, má povahu pohľadávky proti podstate.

Konštatoval, že pre záver o povahe pohľadávky proti podstate nestačí jej vznik v čase po vyhlásení konkurzu, ale musí spĺňať aj niektoré z vecných kritérií podľa § 87 ods. 2 ZKR. Poukázal na to, že správca úpadcu v dôvode neuznania pohľadávky uviedol, že nejde o plnenie týkajúce sa správy alebo speňažovania konkurznej podstaty, ale o úhradu nákladov na bývanie úpadcu a jeho rodiny.

Súd vychádzal z charakteru platby za správu, ktorá podľa Predpisu úhrad pozostávala aj z úhrad vodného, stočného, elektrickej energie, osvetlenia areálu, odvozu a likvidácie odpadu, upratovania, poisťného, sadových úprav, fondu údržby a opráv, odmeny za správu, z čoho vyvodil, že tieto náklady (pohľadávky žalobcu) nesúvisia so správou a speňažovaním konkurznej podstaty, napriek skutočnosti, že predmetný byt a nebytové priestory boli do konkurznej podstaty zapísané, čo sporné nebolo. V

zmysle § 6 ods. 2 Zobytoch ide o služby poskytované úpadcovi a jeho manželke ako podielovým spoluvlastníkom. Podľa názoru prvoinštančného súdu, vzhľadom na účel konkurzu, špeciálne pre uspokojovanie pohľadávok proti podstate, nie je právne prípustné, aby pohľadávky týkajúce sa nákladov bývania úpadcu boli uhrádzané ako prednostné mimo pomerného uspokojovania v opozite skutočnosti, že do konkurznej podstaty z užívania bytu/nebytových priestorov neprináleží žiadny príjem. Súd má za to, že postup uspokojenia pohľadávky správcu ako pohľadávky prednostnej, by poškodzoval veriteľov dlžníka, preto ho poníma ako nespravodlivý, a teda právne neprípustný. K tomuto záveru súd dospel aj s prihliadnutím na fakt, že žalobca (správca bytového domu) služby dodáva riadne a včas. Nestotožnil sa ani s argumentáciou žalobcu odkazom na § 45 ods. 6 ZKR. Podľa názoru prvoinštančného súdu nejde o plnenie poskytnuté správcovi ako uvádza citovaný právny predpis. Na uvedenom základe žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v časti II. a III. výroku včas odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Nestotožnil sa s právnym záverom prvoinštančného súdu o nedôvodnosti žaloby. V odvolacej argumentácii, s poukazom na § 45 ods. 6 ZKR uviedol, že povahu pohľadávok proti podstate majú aj nároky zo zmlúv uzavretých s úpadcom pred vyhlásením konkurzu, ohľadom plnenia, ktoré druhá zmluvná strana poskytla správcovi po vyhlásení konkurzu. Odvolateľ pokladá prihlásené pohľadávky – zálohové platby (príspevky do FPUO bytového domu, platby za služby spojené s užívaním bytu a odmenu za správu) a nedoplatky z ročných vyúčtovaní vzniknuté po vyhlásení konkurzu za pohľadávky proti podstate. Tieto nároky odvolateľa spĺňajú zákonnú podmienku (definíciu) pohľadávok podľa § 45 ods. 6 ZKR. Žalobca, ako správca bytového domu, nie je oprávnený sám ukončiť Zmluvu o výkone správy, ani neposkytovať služby vyplývajúce zo Zobytoch. Podľa § 13 Zobytoch je vlastníctvo bytu, nebytového priestoru, nerozlučne spojené so spoluvlastníctvom spoločných častí, zariadení a príslušenstva domu a spoluvlastníctva/iných práv k pozemku. Odvolateľ ako správca je aj po vyhlásení konkurzu povinný vo vzťahu k úpadcovi poskytovať plnenia súvisiace so správou (opravy spoločných častí, zariadení domu, osvetlenie, dodávka vody, tepla, odvoz a likvidácia odpadu). Aj z toho dôvodu má za to, že ide o náklady súvisiace so správou podstaty, do ktorej patrí aj predmetný byt a nejde o služby bývania osobného charakteru, ako sa domnieva žalovaný. Vlastník bytu je podľa Zobytoch povinný uhrádzať platby za byt a je irelevantné, či v byte žije s rodinou alebo ho neužíva.

Odvolateľ ďalej poukázal na to, že pred podaním žaloby si nedoplatky týkajúce sa predmetného bytu a dvoch garáží uplatnil ako pohľadávky proti podstate aj v konkurze vyhlásenom na majetok manželky úpadcu: D. C., s ktorou dlžník v čase podania žaloby predmetný byt a garáže (nebytové priestory) vlastnil v BSM. Správca manželky úpadcu uznal tieto pohľadávky za pohľadávky podľa § 87 ods. 7 ZKR v celom rozsahu s uznaným poradím e). Vo vzťahu k existencii BSM úpadcu uviedol, že došlo k jeho vyporiadaniu dohodou pred súdom (uznesenie č. k. 10C/185/2015-137 zo dňa 16.01.2017) tak, že dlžník s manželkou vlastní byt a dve garáže v podielovom spoluvlastníctve, každý v podiele 1/2.

Podľa odvolateľa je nemysliteľné, aby žalovaný správca úpadcu pohľadávku proti podstate neuznal, hoci správca manželky úpadcu pohľadávku proti podstate uznal, pričom ide o správu ich spoločnej konkurznej podstaty - toho istého predmetného bytu a NP, čo je v rozpore s právnou istotou odvolateľa. Bez požadovaného určenia nemôže byť pohľadávka žalobcu v konkurze úpadcu uspokojená, čím by mu bolo odopreté právo na jej uplatnenie a uznanie. V odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celej výške pohľadávky 509,46 eur vyhovie a určí, že ide o pohľadávku proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. e) ZKR, ktorá bude uspokojená z konkurznej podstaty dlžníka a žalovaného zaviazne na náhradu trov konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu zotrval na tvrdení, že konkurzná podstate, resp. výťažok z jej spešazenia, nemá slúžiť na hradenie nákladov bývania a užívania nebytových priestorov úpadcu a jeho rodiny, i keď byt a nebytové priestory sú zapísané v podstate. Pohľadávka žalobcu (náklady) predložená správcovi je nad rámec nákladov podľa § 87 ods. 2 písm. e) ZKR. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, podľa ktorých by mal byť vyhodnotený skutkový stav inak, ako je uvedené v rozsudku. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť ako vecne správny.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie (§ 385 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a nakoľko nie sú splnené podmienky na potvrdenie a ani na zrušenie napadnutého rozsudku, je potrebné napadnutý rozsudok zmeniť.

5. Právny zástupca odvolateľa (žalobcu) na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 25.10.2023 uviedol, že v plnom rozsahu zotráva na svojich doterajších vyjadreniach. V celom rozsahu trvá na odvolaní a odvolacom návrhu.

6. Žalovaný na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že sa pridrižiava doterajších tvrdení a písomného vyjadrenia k odvolaniu žalobcu.

7. Právny zástupca žalobcu a žalovaný na odvolacom pojednávaní uviedli, že poznajú obsah súdneho spisu a listín v ňom založených, preto nežiadajú ich oboznamovanie na pojednávaní, ani nevyužívajú právo opätovne sa vyjadriť k vykonaným dôkazom.

8. Odvolací súd na pojednávaní v zmysle § 384 ods. 1 CSP v potrebnom rozsahu vykonal zopakovanie dokazovania podstatným obsahom spisu súdu prvej inštancie.

9. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca, ako správca bytového domu, v ktorom sa nachádza byt úpadcu, si v konkurze úpadcu A. B. C. uplatnil pohľadávky voči všeobecnej podstate titulom nedoplatkov na platbách spojených s užívaním bytu a nebytového priestoru č. 1 a 2. V priebehu konania súd prvej inštancie na návrh žalobcu pripustil zmenu petitu (rozšírenie žaloby vo výške uplatňovanej pohľadávky), z pôvodne žalovanej sumy 455,30 eur na sumu 509,46 eur.

10. Žalobca dôvodnosť uplatnenia pohľadávok voči podstate odvodil od skutočnosti, že tieto vznikli po vyhlásení konkurzu a svojím charakterom predstavujú náklady spojené s prevádzkou podstaty. Právnym titulom poskytnutých plnení je Zmluva o výkone správy zo dňa 01.01.2003, uzavretá s úpadcom pred vyhlásením konkurzu, ktorú žalobca plnil aj po vyhlásení konkurzu. Povaha zmluvy podľa žalobcu zakladá jej zaradenie pod ust. § 45 ods. 6 veta prvá ZKR, medzi plnenia poskytnuté správcovi v súvislosti s prevádzkou podstaty.

11. Z písomného oznámenia správcu podstaty zo dňa 03.11.2016 (zal. na č. I. 47) vyplýva, že správca pohľadávku neuznal a žalobcu vyzval na podanie žaloby o jej určenie. V dôvodoch, na ktorých založil neuznanie (popretie) uviedol, že úpadca byt naďalej užíva aj so svojou rodinou a náklady spojené s jeho užívaním, ako vyplýva i z vyčíslenia pohľadávky hradí, i keď sa zrejme dostal do omeškania. Po vyporiadaní BSM úpadcu a jeho manželky, v konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/185/2015, správca pristúpi k speňažovaniu bytu a podľa záväzného pokynu oprávneného orgánu a výsledku bude možné vyriešiť i eventuálne záväzky spojené s bývaním, z ktorých je z doterajšieho právneho stavu i naďalej povinný úpadca s manželkou, keďže tieto služby i sám s rodinou užíva podľa zmluvy uzavretej so žalobcom.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si pohľadávku identickej povahy uplatnil i v konkurze manželky úpadcu (v sume 455,30 eur), ako pohľadávku podľa § 87 ods. 2 písm. e) ZKR, kde bola správcom podstaty uznaná. Pohľadávka uznaná správcom v konkurze manželky úpadcu Daniely Kosnáčovej predstavuje 1/2 z celkovej výšky nedoplatku viaznucej na byte a nebytových priestorov úpadcu a jeho manželky. Druhá časť nedoplatku je predmetom konania v prejednávanej veci.

13. Z vyjadrení žalobcu v priebehu konania, vrátane vyjadrenia (č. I. 124) doručeného odvolaciemu súdu na jeho výzvu zo dňa 11.10.2021 (č. I. 119) vyplýva, že k úhrade pohľadávky nedošlo, nárok trvá a jeho žalobou uplatňovaná výška (neuznaná správcom v konkurze úpadcu A. B. C.) predstavuje 1/2 z celkovej dlžnej sumy neuhradených platieb za byt a nebytové priestory NP1 a NP2 vo vlastníctve úpadcu a jeho manželky. Trvanie nároku vyplýva i z vyjadrenia žalovaného správcu (č. I. 140), doručeného na výzvu odvolacieho súdu (č. I. 138).

14. Z listinných dôkazov predložených správcom v priebehu odvolacieho konania (č. I. 142/146) mal odvolací súd preukázané, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa viaže žalovaný nárok, zapísané v konkurznej podstate úpadcu A. B. C., ako i v konkurznej podstate manželky úpadcu D. C., boli predané v dobrovoľnej dražbe, v rámci spoločného speňažovania podstaty úpadcu a jeho manželky. V čase predaja bolo BSM úpadcu aj jeho manželky súdom vysporiadané tak, že nehnuteľnosti nadobudli do podielového spoluvlastníctva každý v podiele 1/2.

15. Žalovaný správca v priebehu konania zotrval na tvrdení a právnom názore, že pohľadávka žalobcu je osobným nákladom úpadcu (nákladom osobného charakteru) a jej uspokojenie proti podstate nie je možné. Z vyjadrenia a listinného dôkazu žalovaného predloženého v odvolacom konaní (Notárska zápisnica N 339/2020, Nz 6107/2020, NCRIs 6294/2020, č. I. 142/146) vyplýva, že majetok podstaty, ku ktorému sa viaže žalovaná pohľadávka, bol dňa 25.02.2020 (po začatí odvolacieho konania) predaný v rámci spoločného speňažovania majetku podstaty úpadcu a jeho manželky. K predaju došlo v súlade so záväzným pokynom konkurzného súdu, udeleným uznesením č. k. 8K/4/2015-478 zo dňa 09.01.2019.

16. Podstatnou a právne významnou otázkou pre rozhodnutie o odvolaní, ktorá bola medzi stranami sporná tak bolo, či žalobou uplatnená pohľadávka je spôsobilá na uspokojenie proti podstate a správnosť právneho záveru prvoinštančného súdu, ktorý pohľadávke žalobcu tento charakter nepriznal.

17. Súd prvej inštancie v podstatných úvahách, na ktorých založil právne záväzný výrok rozhodnutia uviedol, že pre povahu pohľadávky proti podstate nestačí len časové hľadisko jej vzniku po vyhlásení konkurzu, ale je nutné dostať aj splneniu ďalšej zákonnej podmienky, a to, že ide o náklad súvisiaci so správou podstaty, s prevádzkovaním podniku počas konkurzu alebo o pohľadávku zo zmlúv uzavretých so správcom. Túto povahu podľa prvoinštančného súdu žalobcom uplatnený nárok (pohľadávka) nespĺňa. Súd prvej inštancie prihliadol na to, že podľa Predpisu úhrad pohľadávka žalobcu pozostáva aj z úhrad vodného, stočného, elektrickej energie, osvetlenia areálu, odvozu a likvidácie odpadu, upratovania, poisťného, sadových úprav, fondu údržby a opráv, odmeny za správu, ktoré nesúvisia so správou a speňažovaním konkurznej podstaty, hoci predmetné nehnuteľnosti boli do konkurznej podstaty zapísané. Nejde ani o pohľadávku podľa § 45 ods. 6 ZKR, nakoľko plnenie - služby, ktoré žalobca (správca bytového domu) dodáva riadne a včas, nie sú poskytované správcovi. Ich uspokojenie proti podstate, by podľa prvoinštančného súdu poškodzovalo veriteľov dlžníka.

18. S týmto právnym záverom prvoinštančného súdu sa odvolací súd nestotožnil.

19. Podľa § 45 ods. 6, veta prvá ZKR, nároky, ktoré vznikli druhej zmluvnej strane zo zmluvy, ktorú uzatvorila s úpadcom pred vyhlásením konkurzu, ohľadom plnenia, ktoré poskytla správcovi po vyhlásení konkurzu, sú pohľadávkou proti podstate.

20. Podľa § 87 ods. 2 písm. e) ZKR, v znení zákona č. 348/2011, účinnom od 01.01.2012, pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí:

e) náklady súvisiace so správou konkurznej podstaty a pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, vrátane pohľadávok zo zmlúv uzavretých správcom, ak nie sú uvedené v horšom poradí.

21. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie je toho právneho názoru, že nároky zo Zmluvy o výkone správy uzavretej medzi žalobcom, ako správcom bytového domu a úpadcom a jeho manželkou, ako vlastníčkmi bytu č. 2 a nebytových priestorov NP 1, NP2, z ktorej žalobca riadne plnil aj po vyhlásení konkurzu, majú povahu nároku podľa § 45 ods. 6 veta prvá ZKR.

22. Tieto nároky podľa odvolacieho súdu nemožno jednoznačne a konštantne označiť za výlučne osobný náklad úpadcu spojený s jeho bývaním, ktorý nemožno podriaďiť pod plnenie určené správcovi.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu z povahy tohto plnenia je naopak dôvodné ustáliť, že nejde výlučne o plnenie určené osobne úpadcovi na účely jeho bývania, ale súčasne a neoddeliteľne ide aj o plnenie správcovi v súvislosti s užívaním a správou majetku podstaty.

24. Pri hodnotení povahy žalobcom prihlásenej a správcom neuznanej pohľadávky ako pohľadávky proti podstate, odvolací súd vo svojich podstatných úvahách považoval za právne relevantnú skutočnosť, že nehnuteľnosti, zapísané do konkurznej podstaty úpadcu, boli až do speňaženia podstaty trvalo užívané úpadcom a jeho rodinou, pričom správca nedisponoval oprávnením toto užívanie (prevádzku) ukončiť. Rovnako žalobca (správca bytového domu) nebol v zmysle zákona oprávnený ukončiť výkon správy vo vzťahu k majetku úpadcu zapísanému v konkurznej podstate, ktorého sa týkali dodávané plnenia (žalovaná pohľadávka).

25. Konkurzný správca je pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou nesporne povinný zabezpečovať aj riadnu správu majetku podstaty. Pokiaľ teda žalobca, titulom výkonu funkcie správcu bytového domu, dodával a obstarával dodanie plnení nevyhnutne potrebných pre riadne užívanie (prevádzku) majetku podstaty (napr. voda, plyn, elektrina, spoločné osvetlenie, prevádzka výťahov, odvoz odpadu ...), nie je možné prijať záver, že ide výlučne len o osobné náklady úpadcu. Z povahy vecí vyplýva, že adresátom týchto plnení viažucich sa k majetku podstaty, vzniknutých po vyhlásení konkurzu, bol nielen úpadca, ale aj správca, ako odborne spôsobilá osoba poverená správou podstaty.

26. Nemožno opomenúť ani podstatné skutkové tvrdenie žalobcu, že pohľadávku identickej povahy (prestávajúcu 1/2 celkového nedoplatku za byt a nebytové priestory užívané úpadcom a jeho manželkou) si žalobca uplatnil aj v konkurze D. C., kde bola správcom uznaná ako pohľadávka proti podstate, s poradiť uspokojenia podľa § 87 ods. 2 písm. e) ZKR. Správcovia podstaty úpadcu a jeho manželky teda k identickej pohľadávke vzniknutej z identického právneho dôvodu zaujali odlišný postoj, čo podľa odvolacieho súdu v žalobcovi dôvodne vyvoláva záver o neakceptovateľosti takéhoto stavu.

27. Žalovaný správca v dôvodoch neuznania pohľadávky proti podstate neuviedol žiadne právne relevantné dôvody, ktoré zakladajú opodstatnenosť nepriznať jej túto povahu. V dôvodoch, na ktorých založil neuznanie, uviedol len to, že úpadca, ktorý nehnuteľnosti užíva spolu s rodinou, náklady hradí, i keď sa zrejme dostal do omeškania. Zároveň uviedol, že k úhrade nedoplatkov bude eventuálne možné pristúpiť po vyporiadaní BSM a speňažení tohto majetku podstaty. Správca teda žiadnym právne relevantným argumentom nespochybnil, že žalobcom uplatnený nárok súvisí s užívaním a správou podstaty a je dôvodné ho uspokojiť z majetku všeobecnej podstaty.

28. Odvolací súd v uvedenej súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/25/2008, v ktorom ako súd odvolací, riešil síce skutkovo odlišnú situáciu, avšak pre určité podobnosti kauzy je na toto (staršie) rozhodnutie možné podporne poukázať i v prejednávanej veci. Podobnosti káuz odvolací súd vidí v tom, že i v citovanej veci riešenej najvyšším súdom, bola posudzovaná pohľadávka zo zmluvy (verejnopávnej povahy, čo však nie je právne významné), ktorou boli úpadcovi poskytované dodávky vody a odvod odpadových vôd pre nehnuteľnosti (odberné miesta), v tomto prípade nezahrnuté do konkurznej podstaty (neboli vo vlastníctve úpadcu). Sporné bolo, či tieto plnenia majú povahu pohľadávky proti podstate. Najvyšší súd, na rozdiel od prvostupňového súdu, dospel k záveru, že pohľadávky vodného a stočného svojim charakterom nepochybne spadajú medzi nároky viažuce sa k udržiavaniu a správe podstaty. Uviedol, že nakoľko zmluvné vzťahy a z nich vyplývajúce práva a povinnosti, z ktorých vznikli sporné pohľadávky žalobcu, trvali i v čase po vyhlásení konkurzu, v spornom období neboli vypovedané, bolo na ich základe i odberné a priechodové miesto viazané na zmluvného odberateľa, ktorým bol úpadca. Za týchto okolností ide preto o nároky spojené s podstatou a vo vzťahu k žalobcovi je právne irelevantné, či v tomto období samotná nehnuteľnosť bola fakticky užívaná treťou osobou, resp. ani nebola zapísaná do súpisu konkurznej podstaty.

29. I v prejednávanej veci zmluva o výkone správy uzavretá medzi žalobcom a úpadcom trvala a na jej základe žalobca aj po vyhlásení konkurzu, ďalej obstarával a dodával plnenia spojené s užívaním a správou majetku úpadcu zapísaného v podstate. Pohľadávky vzniknuté na základe plnení z uvedenej zmluvy preto majú povahu nárokov spojených s podstatou. Je dôvodné považovať ich za plnenia podľa § 45 ods. 6 veta prvá ZKR a je právne bez významu, že predmetné nehnuteľnosti, až do ich speňaženia, užíval úpadca s rodinou.

30. Odvolací súd poukazuje na to, že povaha žalovanej pohľadávky (právna podstata nákladov), spojených so správou bytového domu totiž vyžaduje od žalobcu (správcu bytového domu) povinnosť plnenia zmluvy o výkone správy bez ohľadu na to, či je byt/nebytový priestor užívaný vlastníkom, inou osobou, alebo nie je užívaný vôbec. Ide o náklady týkajúce sa správy podstaty, keďže bez ich poskytnutia by mohlo dôjsť k znehodnoteniu nehnuteľností zapísaných do podstaty.

31. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce dostatočne zistil skutkový stav a dospel k správny skutkovým zisteniam, avšak tieto nesprávne právne posúdil (správne určenú právnu normu nesprávne vyložil na daný skutkový stav), čím je daný žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

32. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že niet dôvodu na potvrdenie ani zrušenie napadnutého rozhodnutia a vzhľadom na opodstatnenosť odvolania žalobcu je daný dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia. V súlade s ust. § 388 CSP preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

34. O trovách konania na súde prvej a druhej inštancie rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal plný nárok na ich náhradu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením súd prvej inštancie v osobe vyššieho súdneho úradníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 423 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).